

NEKA GRADILIŠTA UNIVERZIJADE '87 U ZAGREBU

Zadivljujuća brzina i kvaliteta

PRIPREMIO:
Branko Nadilo

U svim biografijama cijenjenih i nagrađivanih arhitekata koji su projektirali kompleks *Cibone* uvijek je istaknut taj podatak, što također svjedoči o njegovoj vrijednosti

Gradilišta u Čehoslovačkoj i Šalata

U našim smo pregledima negdašnjih gradilišta stigli do 1986. u kojoj je, kao i u prethodnoj godini, gotovo u svakome broju pisano o nekom većem gradilištu. Jedna od iznimki jeste broj 1 u kojem je, prema napisima listova iz poduzeća *Lavčević* iz Splita i *Monter* iz Zagreba, obilježeno dvadeset godina rada naših građevinara u ondašnjoj Čehoslovačkoj. Gotovo sa sjetom treba podsjetiti na to da bi baš ove godine mogla biti obilježena 25. obljetnica nepojavljivanja naših građevinara u sada samostalnim državama – Češkoj i Slovačkoj. Naši su građevinari u spomenutu zemlju odlazili posredstvom ondašnje poslovne zajednice *Unioninženjering* iz Beograda, a najčešće su to bila

poduzeća *Lavčević*, *Tempo* i *Monter*, koja su svojom kvalitetom i brzinom građenja, kako se ističe u članku, stekla velik ugled

i priznanja. U članku se spominje gradnja hotela *Forum* u Pragu, a priložena je i slika hotela *Panorama* u istome gradu koji je *Lavčević* izgradio 1983. godine. Valja istaknuti da ti hoteli pod istim nazivom djeluju i danas.

Međutim u brojevima 2, 5 i 12 iz 1986. opisana su ondašnja gradilišta u Zagrebu za uoči *Univerzijade '87* – Sportsko-re-

Pogled s dizalice na gradilište na Šalati (iz reportaže)

Glavni ulaz u Sportsko-rekreacijski centar Šalata

kreacijski kompleks *Šalata*, Sportski park *Mladosti* i Sportsko-poslovni kompleks *Cibona*. Budući da smo sva ta gradilišta opisali u članku u kojem je prikazano to veliko sportsko događanje (*Građevinar*, br. 9./2014.), preskočit ćemo većinu podataka o tim velikim gradilištima i sadašnjim građevinama.

Zanimljiv je pomalo raspjevan uvod u opis *Šalate*, u kojem se doslovno tvrdi da je to sentimentalna priča mnogih narštaja Zagrepčana jer su tamo mnogi, proplivali, proklizali ili se ogledali u prvim teniskim mečevima i partijama mini-golfa, ali i igrali košarku, rukomet ili "haklali" nogomet. Ističe se da je riječ o mjestu gdje su se obronci Medvednice spustili tristotinjak metara od središta Zagreba i da je taj plato s kojeg se pružaju lijepi vidici od Jelačićeva trga (koji se onda još

Glavni sportski teren i povremeno klizalište na Šalati

zvaao Trg Republike) udaljen jedva tristo-tinjak metara zračne linije. Pobjrojana su sva važna sportska zbivanja što su se na tome mjestu odigrala u povijesti (naime kompleks se počeo graditi još 1928.), ali je i istaknuto da će se *Šalati* pokušati vratiti stari sjaj i dati nove funkcije za odmor, razonodu i rekreaciju. Naime adaptirani su se svi postojeći i izgrađeni brojni novi sadržaji.

U članku se ističe da su podaci o svim radovima dobiveni od Slobodana Jeričevića, dipl. ing. građ., voditelja projekta iz Sektora za organizaciju *Univerzijade '87*, te Slavka Ivakovića, dipl. ing. građ., koordinatora konzaltinga i Brune Koružnjaka, dipl. ing. građ., nadzornog inženjera iz *Interinženjeringa* iz Zagreba. Radove je izvodilo građevinsko poduzeće *Dom*, prema projektima *Plana*, *APZ*-a i *Hidroprojekta*, a istaknuto je i to da svi radovi, koji su započeli 7. lipnja 1985., teku po planu i da je sasvim sigurno da će biti završeni do 8. svibnja 1986. kada se obilježavao Dan oslobođenja Zagreba. Na gradilištu je svakodnevno bilo po 150 radnika, a vrijednost radova iznosila je milijardu i 350 milijuna ondašnjih dinara, odnosno (prema dosadašnjim metodologijama proračuna) približno 13 milijuna dolara ili nešto više od 90 milijuna kuna.

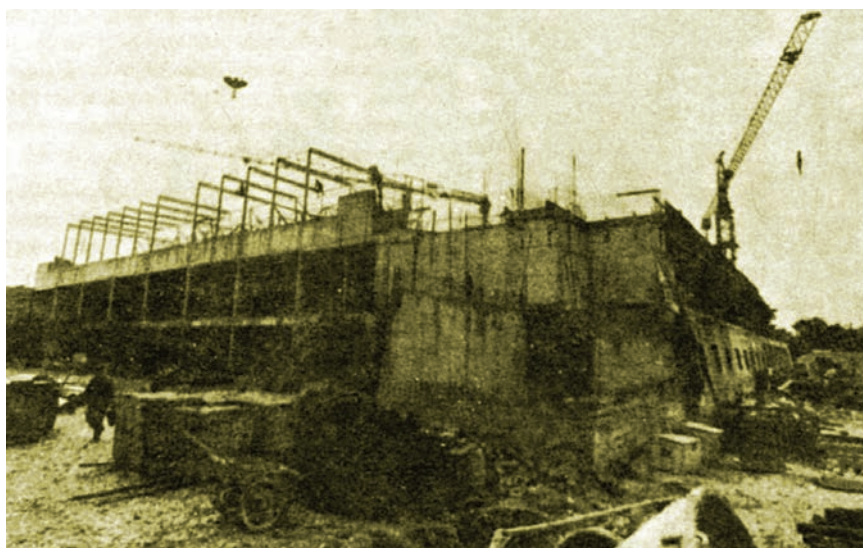
Danas su zbog održavanja svi sadržaji na Šalati vjerojatno u lošijem stanju negoli što su bili za vrijeme nadogradnje i adaptacije, ali su sada bez šanse za popravak ili osvjježenje

Na kraju ovoga kratkog prikaza negdašnjeg gradilišta treba spomenuti samo ono što je bilo istaknuto i u članku o gradnji svih sadržaja za to sportsko do-

gađanje. Danas su zbog lošeg održavanja svi sadržaji na Šalati vjerojatno u lošijem stanju negoli tada, ali nažalost na vidiku nema nikakvih novih zbivanja koja bi poslužila kao povod za popravak ili osvjježenje. Inače, članak je zaključen uzaludnom tvrdnjom da će dotadašnja stradanja toga rekreativno-sportskog kompleksa vjerojatno biti prava opomena kako nije dovoljno samo graditi, nego i čuvati i održavati izgrađeno.

Gradnja Sportskog parka *Mladosti*

U broju 5. iz 1986. pisalo se o gradnji Sportskog parka *Mladosti*, sportskim terenima istoimenoga akademskoga sportskog društva koji se nastavljaju na najveći zagrebački studentski dom pokraj rijeke Save. Ti su tereni, namijenjeni za vodene sportove, u uporabi od početka prošlog stoljeća, a zabilježeno je da je prvo sportsko nadmetanje u plivanju (na 400 i 1000 metara) održano još daleke 1910. godine. Otvoreno plivalište olimpijskih dimenzija (50 m) izgrađeno je još 1939. i bilo je u uporabi sve do početka radova na uređenju cijelog kompleksa za potrebe *Univerzijade*. Nakon goleme poplave u Zagrebu 1964. izgrađen je veliki nasip, a budući da je grad već bio "preskočio" Savu, prisavski je prostor počeo dobivati novu namjenu. Osim vodenih sadržaja sportski je park dobio terene za atletiku, nogomet,

Gradnja plivačkog i vaterpolo centra *Mladosti* (iz reportaže)

tenis, rukomet i košarku te tako postao jednim od najvećih sportskih gradskih središta. Na prostoru većem od 15 hektara izgrađeni su otvoreni i zatvoreni sportski kapaciteti, uglavnom stihijski i bez plana, prema pojedinim sportskim namjenama. Dio je čak bio i bez pratećih sadržaja te građevinski nedovršen, pa od početka nije udovoljavao osnovnim propisima.

Stoga je u to doba već bila sazrela ideja da se cijeli prisavski prostor preuredi u suvremeni sportski park namijenjen natjecateljskome sportu i rekreaciji. Najvažnije sadržaje tome sportsko-rekreacijskom prostoru južne Trešnjevke trebali su dati park *Mladosti*, ondašnji Fakultet za fizičku kulturu (danas Kineziološki) studentski dom i sportsko-rekreacijski centar *Jarun* koji su povezani u jednu cjelinu.

U reportaži se spominje da se gradilište prostire na gotovo 12 hektara, a da je središnja građevina plivački i vaterpolo centar sa zatvorenim bazenom olimpijskih dimenzija (50 x 25 m) i manjim bazenom (25 x 8 m), koji će prigodom velikih natjecanja služiti za rasplivavanje. Gradio se i otvoreni bazen (50 x 25 m) te svi potrebni prateći sadržaji, a cijeli se centar gradio na mjestu starog bazena i bivšega atletskog borilišta. Novo se atletsko borilište, prilagođeno svim standardima propisanim za međunarodna atletska natjecanja i s gledalištem za 1200 gledatelja, gradilo u nastavku i za obilaska gradilišta bilo je još samo u naznakama. U sklopu uređenja središnjeg dijela parka *Mladosti* predviđena je bila i rekonstrukcija stolnoteniskog doma *Lovro Ratković* u kojem je tijekom *Univerzijade* trebao biti smješten pomoćni tiskovni centar. Predviđena je bila i sva potrebna infrastruktura s prilaznim cestama i parkiralištima, ali su se nastojali sačuvati postojeća vegetacija i prostorni ugođaj savskog priobalja.

Na gradilištu se iscrpno razgovaralo o svim značajkama toga velikog gradilišta, a sugovornici su bili Biserka Balaš, ing. arh., voditeljica projekta u ime Sektora za organizaciju izgradnju *Univerzijade*, Zvonko Pongrac, dipl. ing. arh., nadzorni inženjer iz *Interinženjeringa* koji je obavljao konzalting i Bojan Ivanko, dipl. ing. građ.,

Sjeverno i zapadno pročelje plivačkog i vaterpolo centra *Mladost*

voditelj gradilišta iz *Industrogradnje*. Istaknuto je da svi radovi napreduju prema operativnim planovima i da će biti završeni kako je i bilo planirano, u prosincu 1986. Projekte je s kooperantima izradio zagrebački *APZ*, a predviđeno da će cijela građevina, zajedno s uračunatim poskupljenjima, stajati pet milijardi i 150 milijuna ondašnjih dinara, odnosno približno sadašnjih 45 milijuna dolara ili nešto više od 315 milijuna kuna.

U to je doba bila potpuno prihvaćena ideja da se cijeli prisavski prostor preuredi u suvremeni sportski park namijenjen natjecateljskome sportu i rekreaciji

Tijekom obilaska montirala se krovna konstrukcija na zatvorenome bazenu koju je projektirala i izvodila *Željezara Sisak*. Očekivalo se da će ti radovi biti dovršeni sredinom svibnja, a tada je trebalo započeti i opločenje vanjskog bazena. Kao primjer dobre suradnje svih sudionika u građenju, dakle investitora, projektanata, nadzora i izvođača, spomenuto je da je sva keramika za bazene na gradilištu bila već početkom godine.

Na gradilištu je stalno bilo otprilike 350 radnika i praktički se radilo bez prekida. Poteškoće su stvarali lošiji vremenski uvjeti, pa su armiranobetonski radovi bili započeti tek početkom ožujka, ali to nije smetalo da ugradnja čelične konstrukcije započne već početkom travnja.

Plivački i vaterpolo centar podijeljen je u dvije horizontalne ravnine i ima bazu odnosno postament koji se planirao obložiti kamenom i u kojem su prostori namijenjeni pripremama za sport i rekreaciju te pogonske i servisne prostorije. S postamenta se uzdiže pomalo apstraktna masa bazenske dvorane od aluminijskih panela i stakla. Potpuno neovisan oblikovni element krovna je konstrukcija iznad zatvorenog bazena i gledališta s rasponskim čeličnim nosačima i armiranobetonskim nosivim elementima.

Radovi su bili započeli odmah nakon ljetne sezone, a vaterpolisti *Mladosti* koristili su stari bazen kojeg odavno više nema. Svi problemi na gradilištu rješavani su onako kako su se pojavljivali. Na kraju članka istaknuto je da će vaterpolisti, koji su svojedobno bili prvaci Europe, i plivači uskoro dobiti zatvoreni bazen za međunarodna natjecanja, ali i da će mogućnost za neprekidno bavljenje plivanjem tijekom cijele godine dobiti mlađi sportaši i rekreativci svih uzrasta, posebno studenti i građani.

Atletsko borilište u Sportskom parku *Mladosti*

Može se reći, barem kada se promatra izvana, da je stanje Sportskog parka *Mladosti* vrlo dobro i da se njemu redovito održavaju raznovrsna natjecanja. Ne izostaju čak ni rezultati. Zabrinjava samo financijsko stanje nekih sportskih klubova koji nose naziv *Mladost*. To se osobito tiče atletičara, ali i nekad slavni vaterpolista koji su zbog tih problema otpali iz borbe za naslov državnog prvaka. Čini se da je stanje većine klubova iz društva Hrvatski akademski sportski klubovi *Mladost* Sveučilišta u Zagrebu (osnovanog 1903.) vrlo loše, jer ni nakon dugotrajne pretrage nismo uspjeli pronaći podatak o njihovu sjedištu, pa čak ni telefonski broj.

Radovi su započeli nakon ljeta i vaterpolisti *Mladosti* koristili su stari bazen koji je potom srušen, a svi su se problemi na gradilištu rješavali onako kako su se pojavljivali

Poslovno-sportski kompleks *Cibona*

U broju 12. iz 1986. prikazana je još jedna građevina namijenjena sportskom druženju studenata iz svijeta, zakazanom za ljeto 1987. u Zagrebu. Riječ je o poslovno-sportskom kompleksu *Cibona*,

jednom od dotad najsloženijih građevinskih zahvata u gradskom središtu s projektantskog i s izvođačkog stajališta. Dovoljno je reći da je riječ o kompleksu s više od 30.000 m² korisnog prostora. U napisu je istaknuto da su svi rokovi za gradnju i adaptaciju građevina za to veliko sportsko događanje vrlo kratki, pa je pomalo rasla nervoza. Zbog roga je određena neusklađenost generalnoga i provedbenoga urbanističkog plana priskrbila i svojevrsnu negativnu reklamu za to gradilište. Istaknuto je kako je to prilično nepravedno i prema izvođačima i projek-

tantima, posebno stoga što bi gradilište *Cibona* (tada se još vjerovalo da će se zvati Omladinski sportski centar) trebalo dobiti sve pohvale zbog brzine kojom su se radovi izvodili te organiziranosti i kvalitete. Uostalom, rečeno je, toj se budućoj sportskoj poslovnoj građevini, građenoj između željezničkih pruga te Savske ceste i Končareve ulice (sadašnje Tratinske), svi bezrezervno dive. Pritom uopće nije bilo važno je li riječ o sportskim ili drugim delegacijama koje su ga došle obići jer su to činili i prolaznici koji su bili zadivljeni činjenicom da gotovo svakodnevno

Gradnja dvorane *Cibona*

Sadašnji izgled Cibonine dvorane

pred njihovim očima raste budući visoki neboder (91,5 m), inače središnji sadržaj cijeloga kompleksa.

Košarkaški klub *Cibona*, po kojem je kompleks dobio naziv, bio ondašnji prvak Europe i bio je dugo u potrazi za odgovarajućom lokacijom sportske dvorane. Razmatrane su brojne lokacije (Tuškanac, Srednjoškolsko igralište, Velesajam...), a konačni je izbor, makar i neočekivan, možda i najsretniji. Riječ je bila o neiskorištenome prostoru središnje gradske zone, omeđenome prometnim ulicama s istoka i sjevera te željezničkim nasipima s južne i zapadne strane, blizu Studentskog centra i Tehničkog muzeja, koji je kao rijetko koje drugo mjesto prometno dobro povezan tramvajem, glavnim gradskim prijevoznim sredstvom.

Novi je prostor cjelovito objedinio i organizirao ugao dvaju velikih gradskih ulica, a zadržane su i postojeća zgrade koje su u cijelosti adaptirane. Kompleks se sastoji od više građevina, a dominantan je već spomenuti poslovni centar s 21 katom koji sa zapadne strane omeđuje pristupni trg i simbol je cijelog prostora. Riječ je o dvije tlocrtno pomaknute polovice kruga između kojih je formirana jezgra s dizalima i stubištima te sanitarnim prostorima.

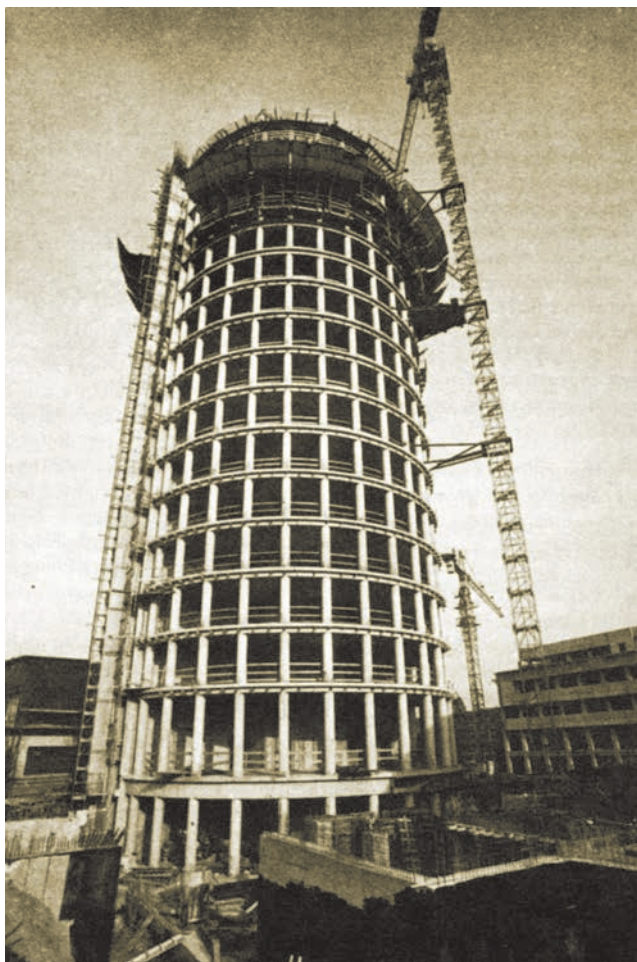
Druga vrlo važna građevina u kompleksu jest sportska dvorana eliptičnog oblika (62 x 76 m) koja je uvučena uz južni rub kompleksa, između dviju željezničkih pruga. Dvorana je predviđena za istodobni trening na tri košarkaška igrališta, građena je za 3800 sjedećih mjesta, a ima i okretne tribine pa može primiti 5000 gledatelja. U sastavu dvorene predviđeni svi nužni sportski sadržaji, ali i oni poslovni, osobito ugostiteljski i trgovački.

Košarkaški klub *Cibona*, ondašnji prvak Europe, dugo je tražio odgovarajuću lokaciju za sportsku dvoranu, a konačni je izbor bio prilično neočekivan

Poseban dio kompleksa jest stambeno-poslovna građevina na Savskoj cesti, koja je svojevrsna interpolacija jer se nadozvuje na zadržanu ugaonu zgradu, a u njoj su predviđeni ponajprije ugostiteljski i trgovački sadržaji. Zajedno s manjom poslovnom nadogradnjom u Tratinskoj ulici i postojećom uglovnicom čini gotovo cjelovitu građevinu, pješачki povezanu sa središnjim trgom na ulazu u dvoranu.

Za obilaska toga golemog gradilišta bili su završeni svi osnovni radovi na dvorani, a pri kraju su bili i radovi na mrežastoj krovnoj konstrukciji koju su montirali radnici *Željezare Sisak*. Predviđen je bio pokrov dvorane od bakrenog lima, a posebno je istaknuto da su unutar krovišta predviđene sve instalacije za ventilaciju, klimatizaciju, rasvjetu i semafore. Radovi na poslovnome tornju bili su u zastoju zbog dvojbi vezanih uz provedbeni urbanistički plan, ali svi oni koji su se tada nalazili na gradilištu govorili su da rokovi neće pomicati.

Istaknuto je i to da je sve povezano s tim sportsko-poslovnim kompleksom posebno i da se doima udarničkim. Projektiralo se dva mjeseca, a arhitektonski i urbanistički projektanti bili su Ivan Piteša, dipl. ing. arh. iz *APZ*-a, Marijan Hrčić, dipl. ing. arh. iz Urbanističkog zavoda Hrvatske i Berislav Šerbetić s Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu. Svi su projektanti bili jednakopravni, ali nositelj projektnog zadatka bio je *APZ*, a voditelj ing. Ivan Piteša. Glavni je projektant cjelokupne konstrukcije dvorane i poslovnog tornja bio prof. dr. sc. Milutin Anđelić s ondašnjeg Fakulteta građevinskih znanosti u Zagrebu.

Gradnja tornja u kompleksu *Cibona*

Sadašnji izgled tornja u kompleksu *Cibona*

Inicijativa za gradnju potekla je od KK *Cibona*, a dvorana je od početka bila dio sportskog programa *Univerzijade*, ali je investitor bio izvođač – GRO *Vladimir Gortan*. Budući da je unaprijed sav raspoloživi budući poslovni prostor bio prodan, dvorana se dijelom gradila iz tih sredstava. Kupaca je bilo mnogo, a većinski su vlasnici poslovnih prostora u tornju bili *Ekspordrvo* i *Gramat*, dok je *Privredna banka* bila zakupila prostore na Savskoj cesti.

Sugovornici na gradilištu bili su Hrvoje Gadže, građ. teh., voditelj sektora (naziv za gradilište s mnogo građevina) i Božena Meznar, arh. teh. iz *Vladimira Gortana*. Oni su na gradilište stigli 14. veljače 1986., dok je još trajalo projektiranje. Završetak svih radova bio je najavljen za 1. svibnja 1987. Sugovornici su vjerovali da će svi prostori biti u funkciji, a istaknuli su da će se možda raditi na pristupnim sa-držajima ili parkiralištima.

Na gradilištu je tijekom obilaska bilo 420 radnika *Gortana*, a s kooperantima čak 520. Gradilo se i projektiralo danonočno, a za posebno je stimulirane radnike veličina kompleksa i građevinska složenost bila pravi izazov. Problema je ipak bilo zbog skučenosti i ograničenja u opskrbi.

Na Ciboninom se gradilištu radilo i projektiralo danonočno, a za posebno je stimulirane radnike veličina kompleksa i građevinska složenost bila pravi izazov

S kim se god na gradilištu razgovaralo, odmah se uočavao ponos što rade na najuspješnijem gradilištu u gradu. To je potvrdio i prof. Anđelić, koji je čak bio oduševljen brzinom i kvalitetom radova, ali i iznenađen što je na gradilištu bilo

malo projektantskih problema, a s konstrukcijom čak nikakvih. Ipak, pomalo mu je bilo žao što se zbog rokova odu-stalo od prvotne rebraste kupole i prešlo na sadašnju mrežastu. Zbog visine i bli-zine željezničke pruge poslovni je toranj projektiran za devetu potresnu zonu. O gradnji je govorio i voditelj projekta ing. Piteša. Tada je istaknuo da u struci radi dvadeset godina, i da je samo jednom, dok je kao mlad inženjer bio na gradili-štu hotela *Jezero* na Plitvicama, bio na nekome gradilištu gdje je jednostavno sve "štimalo", a uz to se tijekom projek-tiranja pripremalo gradilište te se s do-bavljačima ugovarala nabava građevnih materijala. Prema njegovu mišljenju bila je visoka svjetska razina organizacije i brzine.

Mora se reći da je sve završeno na vrije-me i da je *Cibonin* kompleks (iako odavno više nema udruge zagrebačkih proizvo-

đača hrane koja se tako nazivala) jedan od poznatijih urbanih gradskih simbola. Toranj je neko vrijeme bio sjedište *Astre*, velike i propale zagrebačke tvrtke koja se bavila međunarodnom trgovinom, a sad je već godinama sjedište *Agrokora* d.d. Dvorana *Cibona*, otvorena 30. lipnja 1987., sada nosi ime Košarkaški centar *Dražen Petrović*, prema jednom od najvećih hrvatskih i svjetskih košarkaša i najvećih hrvatskih sportaša svih vremena, tragično stradalom u automobilskoj nesreći 7. lipnja 1993. u Njemačkoj. Uz dvoranu je 2006. otvoren i njemu posvećen memorijalni muzej, a na trgu je postavljen i spomenik, rad kipara Kuzme Kovačića. Dvorana danas prima 5600 gledatelja i sjedište je košarkaškog kluba *Cibona* koji odavno nije bila prvak Europe, štoviše zbog velikih financijskih problema više nije ni prvak Hrvatske. Čini se da trgovine i ugostiteljski sadržaji u *Ciboninu* kompleksu posluju solidno, a to se može zaključiti po tome što se rijetko zatvaraju.

Zaključne napomene

Na kraju uvijek nešto kažemo o sudionicima, tvrtkama uključenima u gradnju i pojedincima koji su spomenuti u reportaži. Tvrtke *Lavčević* i *Monter* postoje tek u tragovima. *Lavčević* doduše postoji i posluje, ali je odavno samo sjena negdašnjega cijenjenoga građevinskog poduzeća koje se pretežno bavi konzaltingom. *Monter* u Zagrebu više ne postoji, ali pod istim nazivom posluje tvrtka u Splitu. Ipak i nekada i danas nisu jasne njihove međusobne veze. Od sudionika gradnje na Šalati tvrtke *Dom* odavno nema, a i *Interinženjering* d.d. je od 2010. u stečaju. Od projekatana još postoje *APZ* i *Hidroprojekt*, doduše s nešto promijenjenim nazivima, a *Plana* također više nema. Inženjer Slobodan Jeričević je sadašnji direktor *Investinženjeringa* d.o.o., ugledne tvrtke za projektiranje i nadzor, a čini se da ing. Bruno Koružnjak ima vlastitu tvrtku koja se uglavnom bavi projektiranjem. O ing. Slavku Ivakoviću nismo uspjeli ništa doznati.

Industrogradnja koja je sudjelovala u građenju sportskog parka *Mladosti* već

Spomenik Draženu Petroviću, rad kipara Kuzme Kovačića

dugo ne postoji, a već je spomenuto da *Interinženjeringa* više nema. *APZ* još uvijek posluje, ali nema više ni *Željezare Sisak*, a ako je neki njezin dio i ostao, sasvim je sigurno da se ne bavi krovnim konstrukcijama. O ing. Biserki Balaši nismo ništa doznali iako je u telefonskome imeniku Zagreba zabilježena jedna osoba s tim imenom i prezimenom. Ing. Zvonko Pongrac je do 2005. radio u *Investinženjeringu*, a ing. Bojan Ivanko u Zagrebu posjeduje vlastitu tvrtku za projektiranje i nadzor. Odavno ne posluje ni nekada ugledna izvođačka tvrtka *Gortan*, koja je čak bila i investitor sportsko-poslovnog centra *Cibone*. Ništa nismo uspjeli doznati o Hrvoju Gadži i Boženi Meznar, ali zato o višestruko nagrađivanom i cijenjenom arhitektima ima dosta podataka. Arhitekt Ivan Piteša (1944.-2009.) nažalost

više nije među živima. Bio je poznat po projektima ugostiteljskih i poslovno-trgovačkih građevina poput *Ličke kuće* na Plitvicama (1971.) i hotela u Jasenovcu (1980.) te turističkom naselju *Velebno* u Bačkim Oštarijama (1993.), radio je na uređenju i adaptaciji tržnih prostora (mliječnog odjela i velike hale tržnice) te uređenju interijera (robne kuće *Gram* i Muzeja *Mimara*) u Zagrebu.

Umirovljeni prof. Berislav Šerbetić u svojim je projektima ostvarivao sintezu funkcije, tehnologije i arhitektonskog oblikovanja. Poznat je kao autor i koautor stambenih zgrada na Vrbiku u Zagrebu (1963.) i reprezentativnoga Memorijalnog centra u Kumrovcu (1974.) te brojnih obiteljskih kuća. S kiparom Vojinom Bakićem uredio je kompleks spomenika na Petrovoj gori (1981.) i sudjelovao u obnovi Medvedgrada (1994.), a bavio se adaptacijom i uređenjem interijera. Prof. dr. sc. Marijan Hržič, umirovljenik i vlasnik projektantske tvrtke, bio je urbanist i arhitekt. Izradio brojne urbanističke planove, rekonstrukcije središta i urbanističko-arhitektonske projekte poput onih u Pleternici (1974.), Donjem Miholjcu (1974.), Đakovu (1975.) i Požeگی (1976.). Kao autor i koautor radio je i na brojnim arhitektonskim projektima, poput Krematorija (1985.), Nacionalne i sveučilišne knjižnice (1995.) i *Euro-towera* (2006.) te Košarkaške dvorane *Krešimir Ćosić* (2008.) u Zadru. Dobitnik je najviših nagrada i priznanja poput nagrade *Vladimir Nazor*, *Borbine* godišnje nagrade, nagrade Zagrebačkog salona i nagrade na životno djelo *Viktor Kovačić*. Zanimljivo da se uz ime sva tri arhitekta uvijek vezuje i Sportsko-poslovni kompleks *Cibona* (1987.).

Prof. dr. sc. Milutin Anđelić, profesor emeritus Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, gdje je svojedobno bio i dekan (1989.-1991.), objavio je više znanstvenih i stručnih radova iz područja tehničke mehanike i nosivih konstrukcija, a autor je i udžbenika *Građevna statika II* (2005.). Ovom prigodom valja istaknuti da je prof. Anđelić dobitnik europske nagrade za čelične konstrukcije koju je primio upravo za projekt sportske dvorane *Cibona*.